

9) art. 19 otrzymuje brzmienie następujące:
 „W razie zupełnego zniszczenia lub istotnego uszkodzenia przedmiotu zastawu wierzytelność, zabezpieczona prawem zastawu, staje się natychmiast wymagalna.”;

10) art. 21 otrzymuje brzmienie następujące:

„Kto umyślnie

a) zniszczy albo bezprawnie usunie lub dopuści do usunięcia przedmiotu zastawu,
 b) zastawi rzecz nie będącą jego własnością, podlega, jeśli za czyn ten nie grozi kara surowsza, karze więzienia od 6 miesięcy do 2 lat i grzywny do 10.000 zł.

Przestępstwo, wymienione w niniejszym artykule, jest na obszarze, na którym obowiązuje ustawa karna z 1852 r., występkiem; zamiast kary więzienia orzeka się karę aresztu ścisłego. Sprawy o przestępstwo, wymienione w niniejszym artykule, należą do właściwości sądów okręgowych.

Na żądanie przedstawiciela instytucji, na rzecz której ustanowiono rejestrowe prawo zastawu, powiatowa władza administracji ogólnej zbada na miejscu i stwierdzi protokółarnie stan przedmiotu zastawu; protokół będzie podpisany przez zastawcę lub jego pełnomocnika, w razie zaś ich nieobecności lub odmowy — przez dwóch świadków i może być odczytany jako dokument urzędowy na rozprawie sądowej.”

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Skarbu, Sprawiedliwości oraz Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 3. Upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o rejestrowym zastawie rolniczym (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 360) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych późniejszymi przepisami prawnymi oraz rozporządzeniem niniejszem.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 7 dni po dniu ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister: *Wł. Zawadzki*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Sew. Ludkiewicz

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Komunikacji: *Kühn*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*

656.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 23 sierpnia 1932 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 574) ulega następującym zmianom:

1) § 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 1. W pieniężnych stosunkach kredytowych nie wolno wymawiać sobie i pobierać w gotówce lub innych wartościach korzyści majątkowych w formie procentu lub w jakiegokolwiek innej formie, przewyższających stopę procentową, którą określać będzie Minister Skarbu w drodze rozporządzeń.”;

2) w § 3 wyrazy: „określone w § 1 lub rozporządzeniach wydanych na zasadzie § 2” zastępuje się wyrazami: „ustalone w rozporządzeniach, wydanych na podstawie § 1 lub § 2”; w tymże paragrafie dodaje się nowy ustęp o brzmieniu następującem:

„W sprawach spornych przeciwko osobom nieobjętym § 2, rozstrzyganych na podstawie ust. 1, sąd może dopuścić dowód, nawet niepowołany przez strony, na okoliczności w tym ustępie wymienione, jeżeli powziął o nim wiadomość z oświadczeń stron lub z akt sprawy. Sąd nie jest także związany ustawowymi zasadami dowodowymi, lecz ma orzekać według swobodnego przekonania, polegającego na ocenie wszystkich okoliczności. W szczególności sąd może, jeżeli spisano dokument umowny, wziąć pod uwagę ustne przyrzeczenia, które korzystający z kredytu dał przed, przy lub po sporządzeniu dokumentu, chociażby nie były zgodne z dokumentem”.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu i Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Z dniem tym na obszarze sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie w sprawach spornych, rozstrzyganych na podstawie § 3 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej przeciwko osobom, nieobjętym § 2 tegoż rozporządzenia, dopuszczalne jest przesłuchanie stron według art. 330 — 336 kodeksu postępowania cywilnego (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 651).

Do czasu wydania rozporządzenia, przewidzianego w art. 1 p. 1 rozporządzenia niniejszego, grani-

ca dopuszczalnej stopy procentowej wynosi 15% od sta rocznie.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
 Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*
 Minister: *Wł. Zawadzki*
 Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*
 Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*
 Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
 Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*
 Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
 Minister Wyznań Religijnych
 i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*
 Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Sew. Ludkiewicz
 Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*
 Minister Komunikacji: *Kühn*
 Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*
 Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*

657.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 23 sierpnia 1932 r.

o stosowaniu przepisów ustawy karnej skarbowej do przestępstw skarbowych, polegających na naruszeniu przepisów w zakresie: podatku od cukru, podatku od olejów mineralnych, sztucznych środków słodzących, wywozu zagranicę złota, prawa lotniczego, opłaty od kart do gry oraz państwowego podatku przemysłowego.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1. Art. 47 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 700) otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 47. Naruszenia postanowień niniejszego rozporządzenia oraz wydanych na jego podstawie przepisów ulegają karom, przewidzianym w artykułach następujących, przy zastosowaniu postanowień ustawy karnej skarbowej z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 355)“.

Art. 2. Zamiast powołanych w art. 53 wymienionego w art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. art. 45 i nast. oraz art. 132 — 134 ustawy karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. należy stosować art. 45 i nast. oraz art. 133 — 135 ustawy karnej skarbowej z dnia 18 marca 1932 r.

Art. 3. Art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1927 r. o sztucznych środkach słodzących (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 797) otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 7. Naruszenia niniejszego rozporządzenia oraz wydanych na jego podstawie przepisów wykonawczych ulegają karom, przewidzianym w artykułach następujących, przy zastosowaniu postanowień ustawy karnej skarbowej z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 355)“.

Art. 4. Art. 30 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. o podatku od olejów mineralnych (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 252) otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 30. Naruszenia postanowień niniejszego rozporządzenia oraz wydanych na jego podstawie przepisów wykonawczych podlegają karom, przewidzianym w artykułach następujących, przy zastosowaniu postanowień ustawy karnej skarbowej z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 355)“.

Art. 5. Zamiast powołanych w art. 35 wymienionego w art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. art. 45 i nast. oraz art. 132 — 134 ustawy karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. należy stosować art. 45 i nast. oraz art. 133 — 135 ustawy skarbowej z dnia 18 marca 1932 r.

Art. 6. Art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lutego 1928 r. w sprawie wywozu zagranicę złota (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 156) otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 4. Naruszenia postanowień niniejszego rozporządzenia ulegają ukaraniu stosownie do ustawy karnej skarbowej z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 355) tak, jak naruszenia przepisów, wskazanych w art. 1 pkt. 1 tejże ustawy.“

Art. 7. Zamiast powołanych w art. 81 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 marca 1928 r. o prawie lotniczym (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 294) postanowień ustawy karnej skarbowej z dn. 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 609) należy stosować postanowienia ustawy karnej skarbowej z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 355).

Art. 8. Art. 9 ustawy z dnia 18 marca 1931 r. o opłacie od kart do gry (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 171) otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 9. Naruszenia postanowień niniejszej ustawy oraz rozporządzeń, na jej podstawie wydanych, ulegają ukaraniu stosownie do postanowień ustawy karnej skarbowej z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 355)“.

Art. 9. Art. 35 ustawy z dnia 19 grudnia 1931 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 15 listopada 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 112, poz. 881) otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 35. Winni uszczuplenia należności z tytułu podatku o którym mowa w art. 20 ust. 3 oraz w art. 29 niniejszej ustawy, o ile podatki te będą pobierane na granicy względnie przez władze celne, ulegają karze pieniężnej w wysokości pięciokrotnej, uszczuplonej względnie narażonej na uszczuplenie należności podatkowej. Poza tem mają w tym przypadku zastosowanie postanowienia ustawy karnej skarbowej z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 355), przewidziane dla przestępstw polegających na naruszeniu przepisów w sprawach, wymienionych w art. 1 p. 1 i 12 ustawy karnej skarbowej oraz w postanowieniach części drugiej tejże ustawy.“

Art. 10. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrom: Skarbu i Sprawiedliwości oraz innym właściwym ministrom.